Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

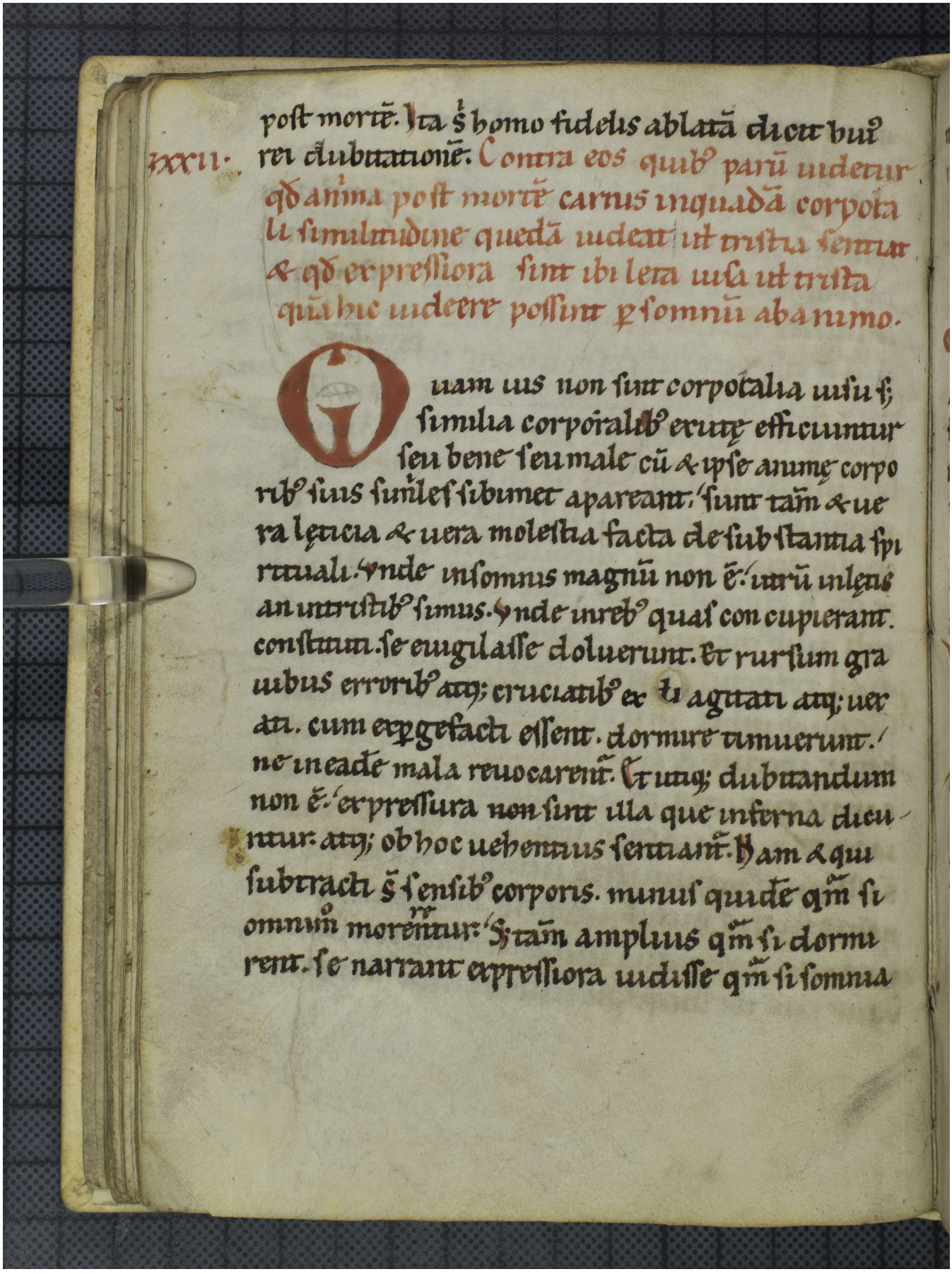

post mortē. Ita ꝥ homo fidelis ablatā dicit buī
xxxii. rei dubitationē. Contra eos quib⁹ parū uidetur
qđ anima post mortē carnis inquadā corpola
li similitudine quedā uideat ut tristia sentiat
& qđ expressiora sint ibi lera usa ut trista
quā hic uidere possint ꝑ somnū ab animo.

Quam uis non sint corpolalia usu ſ;
similia corporalib⁹ erunt efficiuntur
seu bene seu male cū & ipse anumꝫ corpo
rib⁹ suis sunles sibimet apareant. sunt tām & ue
ra lęticia & uera molestia facta de substantia spi
rituali. Unde insomnus magnū non ē. utrū inlęs
an untristib⁹ simus. Unde unreb⁹ quas con cupierant.
constituta. se euigilasse doluerunt. Et rursum gra
uibus erroribꝰ atq; cruciatib⁹ ex ti agitari atq; uer
ati. cum expgefacti essent. dormire timuerunt.
ne in eade mala reuocarent. Et utq; dubitandum
non ē. expressura non sint illa que inferna dicu
ntur. atq; ob hoc uehementius sentiant. Nam & qui
subtracti ꝥ sensib⁹ corporis. minus quide qm̄ si
omnū morerentur. ꝥ tām amplius qm̄ si dormi
rent. se narrant expressiora uidisse qm̄ si somnia